

Πειρατεία

στα Μ.Μ.Μ.

Τα Μέσα μαζικής μεταφοράς δεν θα μπορούσαν να αποτελέσουν παρά ένα ακόμα πεδίο στο οποίο αναδύεται ξεκάθαρα η κεντρική στρατηγική του κράτους για τη διαχείριση των χαμηλότερων κοινωνικών στρωμάτων (μαθητές, φοιτητές, συνταξιούχοι, εργάτες, άνεργοι, ντόπιοι και μετανάστες). Πόσο μάλλον, από τη στιγμή που αυτά τα ίδια αποτελούν σχεδόν το σύνολο του επιβατικού κοινού των Μ.Μ.Μ, για τον απλούστατο λόγο ότι αδυνατούν να χρησιμοποιήσουν άλλους τρόπους για τις μετακινήσεις τους.

Συγκεκριμένα τμήματα της εργατικής τάξης λοιπόν, άλλα περισσότερο και άλλα λιγότερο υποτιμημένα, χρησιμοποιούν τα Μ.Μ.Μ για να μετακινηθούν στους χώρους εργασίας, στις σχολές, στα φροντιστήρια, στα νοσοκομεία, στους τόπους διασκέδασης και ούτω καθεξής. Αυτές οι διαδρομές αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι των αναγκών αλλά και των επιθυμιών τους. Και εδώ ακριβώς εντοπίζεται και ο παραλογισμός με τον οποίο ερχόμαστε αντιμέτωποι σε καθημερινή βάση. Ένα μεγάλο κομμάτι της τάξης μας αναγκάζεται να πληρώνει (και μάλιστα αδρά) προορισμούς, που κράτος και αφεντικά έχουν ορίσει για αυτούς, αλλά και μετακινήσεις που αποτελούν αναγκαία συνθήκη αναπαραγωγής της εργατικής τους δύναμης.

Με άλλα λόγια : καθένας από εμάς υποχρεώνεται να πληρώνει σχεδόν καθημερινά ταρίφα αφενός για να μετακινηθεί στο χώρο εργασίας του και να παράξει κέρδος για το αφεντικό του και αφετέρου για να αναπαράξει αυτή την ικανότητα για εργασία . Κι όποιος αδυνατεί να πληρώσει το συγκεκριμένο αντίτιμο αποκλείεται από την πόλη , τραμπουκίζεται, καταγράφεται και τιμωρείται. Η εντατικοποίηση του ελέγχου και της καταστολής που παρατηρείται στα Μ.Μ.Μ αποδεικνύει του λόγου το αληθές .

Από τους πολυαγαπημένους μας **ελεγκτές** που με το πρόσχημα ότι «πρέπει να κάνω σωστά τη δουλειά μου» ρουφιανεύουν και **καταστέλλουν** κάθε επιβάτη με αντάλλαγμα το μηνιαίο μισθό τους ḥ ακόμα και bonus χρημάτων επί των προστίμων που επιβάλλουν μέχρι ανεγκέφαλα φασιστοειδή που παραληρούν επειδή δεν χωράμε «όλοι στο λεωφορείο» . Από την «αποστείρωση» των Μ.Μ.Μ. από τους «δύσοσμους» μετανάστες και τους άστεγους, μέχρι την εν ψυχρώ δολοφονία του Θανάση Καναούτη. Από την επιβίβαση ΜΑΤατζή σε λεωφορείο προς ενίσχυση ελεγκτών, μέχρι το «τσαμπουκαλεμένο» χαστούκι από ελεγκτή σε άνεργη που προσπαθούσε να ξεφύγει. Από τη γραφική ατάκα του νομοταγή μικροαστού « εγώ χαζός είμαι που πληρώνω δηλαδή; », μέχρι την ανακοίνωση του υπουργού Μεταφορών (ο αγαπητός μας κ. Χρυσοχοϊδης) για τη συγκρότηση νέου σώματος μπάτσων για τα Μ.Μ.Μ , με σκοπό την πάταξη της μικροπαραβατικότητας . Από την επικείμενη τοποθέτηση ειδικών μηχανημάτων – μπάρων στις αποβάθρες του ΗΣΑΠ και τις μπροστινές πόρτες των λεωφορείων και των τρόλεϊ μέχρι την αγαστή συνεργασία ελεγκτών, οδηγών και μπάτσων για την εξάλειψη της «λαθρεπιβίβασης» το συμπέρασμα που συνάγεται είναι ένα και το αυτό :

Το κράτος μας ανακοινώνει χωρίς πολλά-πολλά πως αυτή η κοινωνία δεν μας χωράει όλους και «όποιος γουστάρει». Ό,τι μεθοδεύεται στα Μ.Μ.Μ. στόχο έχει τον οριζόντιο αποκλεισμό από αυτά των πλέον υποτιμημένων κομματιών της τάξης μας και την πειθάρχηση, τρομοκράτηση, έλεγχο και διαχείριση των υπολοίπων. Ταυτόχρονα, όσο οι δικές μας αντιστάσεις παραμένουν ισχνές, με τόσο περισσότερο ζήλο κράτος και αφεντικά θα επιδιώκουν τους σκοπούς τους.

Αυτή ακριβώς είναι και η κεντρική στρατηγική του ελληνικού κράτους για μας. Είτε πρόκειται για φασιστικές επιθέσεις εναντίον μεταναστών και μεταναστευτική πολιτική, είτε για την ανεργία του 65% και των σκλαβοπάζαρων του Ο.Α.Ε.Δ., είτε για βασικό μισθό της πείνας και ανύπαρκτων εργασιακών δικαιωμάτων, είτε για τη μετάβαση από το «κράτος-πρόνοιας» στο «κράτος-μπαμπούλα», σκοπός είναι η βίαιη υποτίμηση της εργατικής μας δύναμης και της ίδιας μας της ζωής έως και του σημείου της εξόντωσης. Η καπιταλιστική αναδιάρθρωση θα γίνει πάνω στα πτώματά μας.

Από όλα τα παραπάνω ανακύπτει εύλογα το ερώτημα : η δικιά μας αντίδραση ποια πρέπει να είναι; Ως άνεργοι, φοιτητές, εργαζόμενοι, μαθητές, συνταξιούχοι, ντόπιοι και μετανάστες, λοιπόν αρνούμαστε οποιοδήποτε αντίτιμο για τις μετακινήσεις μας. Συλλογικοποιούμε και οργανώνουμε αυτές τις αρνήσεις, τσαμπουκαλευόμαστε στους ελεγκτές , σαμποτάρουμε ακυρωτικά , στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε μετανάστες που δέχονται το ρατσιστικό οχετό ημιπαραφρόνων πατριωτών . Τα μέσα μεταφοράς μας ανήκουν. Πρόκειται για ένα αγαθό το οποίο το χρησιμοποιούμε και θα συνεχίσουμε να μην πληρώνουμε κανένα εισιτήριο για αυτό και σαν αναπόσπαστο κομμάτι του ταξικού ανταγωνισμού θα συνεχίσουμε να παλεύουμε ώστε να το φέρουμε στα μέτρα μας.

ΣΤΟ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΛΑΘΡΕΠΙΒΑΤΕΣ

**Ακολουθεί ο βασικός οδηγός επιβίωσης
του “ τζαμπατζή λαθρεπιβάτη ” ...**

**Χρησιμοποιούμε τους όρους της νομιμότητας
εναντίον τους.**

Γι' αυτό:

- Δεν δίνουμε τα στοιχεία μας (ταυτότητα) σε ελεγκτές, σε κιουριτάδες, οδηγούς κλπ παρά μόνο αν είναι παρών αστυνομικός (ακόμη κι εκτός υπηρεσίας) ή δικαστικός, και μας τα ζητήσει ο ίδιος.
- Δεν ακολουθούμε τον ελεγκτή πουθενά. Κατεβαίνουμε στην επόμενη στάση ή βγαίνουμε από τον σταθμό. Αν μας εμποδίσει με οποιοδήποτε τρόπο έστω και για ένα λεπτό, του εξηγούμε ότι διαπράττει το πλημμέλημα της παράνομης κατακράτησης (άρθρο 325 του Ποινικού Κώδικα), το οποίο διώκεται αυτεπάγγελτα.
- Αν οι ελεγκτές καλέσουν την αστυνομία, δεν είσαι υποχρεωμένος να περιμένεις την άφιξή της, καθώς η έλλειψη εισιτηρίου δεν αποτελεί κανένα ποινικό αδίκημα.

**Για λόγους στοιχειώδους ταξικής
αξιοπρέπειας και αλληλεγγύης:**

- Παραδίδουμε το εισιτήριό μας σε επόμενο επιβάτη όταν αποβιβαστούμε.
- Στεκόμαστε αλληλέγγυοι όταν ελεγκτές πιάσουν συνεπιβάτη μας, και τον στηρίζουμε γνωστοποιώντας του τα δικαιώματά του και απομονώνοντας και κράζοντας τα παράσιτα που λέγονται ελεγκτές.
- Γνωστοποιούμε με κάθε αφορμή τη συλλογική άρνηση πληρωμής αντιτίμου για τις καθημερινές μας μετακινήσεις.